

CVandaag d.d. 26 maart 2026 Opinie-artikel van ds. Wout van Herwijnen

Wat betekent het om 'zout en licht' te zijn in een tijd waarin harde standpunten rond asiel en migratie winnen? In deze bijdrage reflecteert een predikant op de spanning tussen politieke keuzes en de opdracht van het evangelie. Aan de hand van een indringende Godservaring pleit hij voor een andere houding: geen afwijzing, maar betrokkenheid.

Afgelopen zondagavond blikte ik als predikant in mijn voorbeden terug op de gemeenteraadsverkiezingen. In mijn gebed groeiden de woorden tot: *“Here, de politieke partijen die de politiek van U, Jezus, voorstaan, zout en licht voor deze wereld zijn, hongerigen eten geven, dorstigen drinken, vreemdelingen huisvesten en gevangenen bezoeken, speciaal voor de minsten onder hen, hebben niet gewonnen. Integendeel zelfs. Terwijl dit juist de criteria zijn waarop wij mensen door U straks worden beoordeeld.”*

Wat deze zogenoemde werken van barmhartigheid zeggen, kan ik niet rijmen met de leus 'AZC weg ermee'. De verkiezingen hadden blijkbaar die politieke lading. Maar moeten wij dan treuren omdat wij die stemmen niet gekregen hebben? Dit is juist onze opdracht. Daartoe zijn wij hier.

Een persoonlijke Godservaring

Bij de zegen zei ik: *“We gaan als gezegende mensen naar huis.”* Ik stapte in de auto en zette de *Klokradio* aan, een kerkelijke zender met prachtige geestelijke liederen. Dan heb ik altijd het gevoel dat ik door de hemel naar huis rijd.

Na de dienst kreeg ik bij de uitgang veel warme reacties. Met beide handen om mijn hand werd gezegd: *“Gods zegen is ook voor u.”*

Toen ik in de auto stapte en de radio aanzette, hoorde ik: *“Heft uwe handen naar omhoog, slaat naar het heiligdom uw oog... Dat 's Heren zegen op u daal, Zijn gunst uit Sion u bestraal...”*

Een mannenkoor, met bovenstem zelfs. Daar was die zegen. Ik beleefde dit als een Godservaring. Het zette mij aan tot het schrijven van dit artikel.

De verkiezingsuitslag en onze roeping

Alleen de partijen die een link hebben met 'AZC weg ermee' hebben onlangs gewonnen bij de gemeenteraadsverkiezingen, christelijk of niet.

De zogenoemde gereformeerde Orbán zou daar ook op gestemd hebben, evenals die leider uit Tsjechië. Maar ik heb 1956 meegemaakt. Toen zag ik dat mijn vader ineens extra benzine had ingeslagen en wij kregen een Hongaarse jongen in de klas. Toen deden wij dat dus wel. Is Orbán dat vergeten? Toen ik in 1968 in militaire dienst was, moest ik een weekend binnen blijven vanwege de Praagse Lente. Zijn ze dat nu in Tsjechië vergeten?

Jezus waste hun voeten en zei dat Hij Zelf in de vluchteling voor onze deur staat.

En wat zouden wij zelf doen als we met ons gezin geen leven hadden in een politiek klimaat en de kans hadden om te vluchten? Moet een christelijke partij verdriet hebben omdat zij die stemmen niet heeft gekregen? Mogen wij die stemmen willen hebben? Dat is toch niet onze overtuiging?

Wat is hier op aarde van ons? Niets.

CDA-leider Henri Bontenbal zei terecht dat mensen hebben gestemd over iets waar zij niet eens over gaan. Dat besluit ligt in Den Haag. Men is fout voorgelicht.

Wat zou Jezus zeggen?

Jezus zou zeggen: "Weg met die gedachte. Ik kwam juist voor die mensen." Hij waste hun voeten en zei dat Hij Zelf in de vluchteling voor onze deur staat. We weten ook tegen wie Jezus zei: "Ga weg van Mij, want Ik had honger, Ik was een vreemdeling, Ik zat in de gevangenis."

Zeker zitten er mensen tussen die verkeerde dingen doen. Fout is fout en moet aangepakt worden. Maar wij kunnen er zelf ook wat van. Hoeveel Nederlanders zitten niet in een buitenlandse cel?

Halen deze mensen ons weg bij het Evangelie? Juist niet. Het is precies andersom. Wij moeten hen in liefde opzoeken en hun hart winnen.

Je kunt er vroom de islam bij halen, maar als het ware Evangelie wordt verkondigd en geleefd, smelt die als sneeuw voor de zon. Halen deze mensen ons weg bij het Evangelie? Juist niet. Het is precies andersom. Wij moeten hen in liefde opzoeken en hun hart winnen. Dat kon Anne van der Bijl op een bijzondere manier. Hij kwam overal binnen, zonder bescherming.

Zo moeten wij het goede in de ander aanspreken, vijandschap wegnemen en mensen bij Christus brengen. Zoals bij geweldloos verzet gebeurde. Zo werden de Afro-Amerikanen bevrijd en India onafhankelijk. Op blote voeten.

Oorlog, macht en de weg van vrede

Wat moeten wij met de machtspolitiek van Amerika, dat Iran aanvalt omdat het een kernwapen zou ontwikkelen, terwijl het zelf dreigt zo'n wapen in te zetten? Wat moeten wij met de harde lijn in Israël, waar steeds meer wordt gebouwd op kracht en geweld?

Wij moeten de vijand tegemoet treden met liefde. Met gesprek, dialoog en soms ook met het verdragen van onrecht.

Israël lijkt daarmee ver van zijn roeping af te staan om een koninkrijk van priesters te zijn voor de wereld. Daarom bid ik elke zondag dat de Here de bedekking van Israël wegneemt. Dan zal er vrede komen. Dat zal zeker gebeuren.

Wij moeten de vijand tegemoet treden met liefde. Met gesprek, dialoog en soms ook met het verdragen van onrecht. Alleen de vreedstichters zullen de aarde beëerven. Wij moeten

durven zeggen wat een patriarch in Istanbul tegen Poetin zei: “Ik ben niet bang voor jou. Wees jij maar bang voor de dag van het oordeel.”

Luther zei: “Beef, satan. Wij gaan de hemel binnen en erven koninkrijken.”

Jezus zei: “Jullie hebben weinig kracht, maar Mijn Naam niet verloochend. Daarom zal Ik jullie bewaren.”

Verlies dat winst wordt

Christenen die vasthouden aan de woorden van Jezus zijn geen verliezers. Zij vormen de Gideonsbende van God. In dit politieke klimaat verliezen wij misschien vandaag, maar op Gods tijd zullen wij winnen.

God telt niet, Hij weegt. Wij moeten geen stemmen willen die verbonden zijn aan 'weg ermee'. Wie de Here trouw blijft, trekt uiteindelijk aan het langste eind.

Jezus zegt: “AZC, doe mee.” Geen teleorgang, maar doorgang. Wij, mensen van de Biblebelt, weten beter.

Ds. Wout van Herwijnen is predikant en woont in Zwijndrecht. De inhoud van deze column vertegenwoordigt niet per definitie de mening van de redactie.